

“De breuk met mijn vrouw is heel ingrijpend geweest”

Drie jaar geleden bracht Bony King *Wild Flowers* uit. Nu lanceert Bram Vanparys zijn nieuwe album *Silent Days*, opnieuw onder de artiestennaam The Bony King of Nowhere. “Het is met voorsprong mijn meest persoonlijke plaat ooit. Ik ben er dan ook heel trots op”, klinkt het.

► Bram Vanparys: “Het onderbewustzijn heeft een voorsprong op de realiteit.” (foto Anton Coene)

VALERIE DE GROOT

“Het is zeker geen bewuste keuze geweest om zo’n persoonlijk album te maken, het had vooral te maken met de mate van urgentie”, zegt Vanparys. “Die urgentie is nog nooit zo groot geweest als nu. Ik heb immers een heel moeilijke fase in mijn leven achter de rug. Het is daardoor een heel persoonlijke plaat geworden, maar ik ben er wel van overtuigd dat ik erin geslaagd ben om het op een universele manier te brengen. Daarom geloof ik wel dat mensen zich zullen kunnen identificeren met de lyrics.

Die moeilijke fase in je leven was de breuk met je vrouw?

Dat is heel ingrijpend geweest. We zijn heel lang samen geweest, uit elkaar gaan was niet iets waar ik rekening mee had gehouden. *Silent Days* is echter geen break-upalbum. Alle songs dateren van eerder. Het is een album dat de situatie verhaalt van hoe het tussen twee mensen gaat net vóór de breuk. Tijdens het schrijven besefte ik niet dat het zover zou komen. Ik schrijf vanuit mijn onderbewustzijn. Sommige dingen die ik schreef, vond ik zelf heel donker. Een half jaar later bleken die specifieke zinnen opens realiteit geworden. Heel griezelig. Het bleken achteraf soms profetische teksten te zijn.

Heeft het maken van dit album je geholpen om de gebeurtenissen te verwerken?

Het schrijven had voor mij zeker geen therapeutische functie. Zoals ik net al

zei dateren de nummers van voor de breuk. Die erg donkere, moeilijke periode die aan een breuk vooraf gaat. Achteraf gezien bleek ik het dus wel te voelen aankomen. Soms denk ik dat je onderbewustzijn altijd een voorsprong heeft op de realiteit. Hoe beter je kan connecteren met je onderbewustzijn, hoe solider je ook in het leven kan staan. De teksten van de nummers gaan over een aspect van de hele situatie. Niet alles is 100 procent autobiografisch. Ik vond het heel belangrijk om van *Silent Days* geen ‘liefsste dagboek’-plaat te maken, en ik geloof dat ik daar zeker in ben geslaagd.

Met *Silent Days* keer je, na een plaat als Bony King, terug als The Bony King of Nowhere.

Ik heb niet meteen een duidelijke verklaring waarom ik indertijd besliste om onder een andere naam verder te gaan. Soms doe ik dingen zoals ik ze op dat moment aanvoel. Op dat moment vond ik The Bony King of Nowhere misschien iets naïefs hebben. Toen ik The Bony King of Nowhere nu opnieuw geschreven zag staan, voelde dat meteen als thuiskomen. Ik vind het nog altijd niet de beste naam, maar het is wel mijn naam en het voelt helemaal juist. Mijn echte naam, Bram Vanparys, heb ik ook wel even overwogen, maar dat is internationaal gezien niet zo interessant.

Silent Days bevat negen nummers. *Now that I know* valt onder andere op door de lengte.

Nét voor de plaat gemixt werd, heb ik *Now that I know* nog opgenomen. Een

heel kort nummer dat uit twee zinnen bestaat. Ik zat op een emotioneel dieptepunt en voelde de noodzaak om dat nummer te maken. Het is een extreem sober nummer en zorgt voor een mooi rustmoment op een album dat verder rijk gearrangeerd is. *Waiting for your sign* is dan weer het meest emotionele nummer dat ik ooit geschreven heb. In dat nummer ben ik er echt in geslaagd alles wat er in me omging te vatten in woorden, in combinatie met de melodie en sfeer in het nummer.

Going Out klinkt heel donker.

Bij het creëren van muziek heb je enerzijds de artistieke zijde, anderzijds heb je te maken met alle aspecten die bij de carrière horen. Dat is de zijde waar ik het soms moeilijk mee heb. Er zitten veel lagen in dit nummer, bijvoorbeeld over het gevoel nergens bij te horen qua muziekscene. Het nummer is intussen 2,5 jaar oud en heeft zichzelf intussen opgelost. Ik voel me thuis bij Unday, waar ik artiesten heb leren kennen zoals Trixie Whitley, met wie ik voeling heb. Dat is een fijn gevoel.

■ *Silent Days* is verschenen bij Unday Records.

